

Divendres 15 de durant l'any

Text de l'Evangelí (Mt 12,1-8): Per aquell temps anava Jesús un dissabte per uns sembrats. I els seus deixebles tenien gana, i es posaren a arrencar espigues i a menjar. Però els fariseus, veient-ho, li digueren: «Mira que els teus deixebles fan el que no és lícit de fer en dissabte». I ell els digué: «¿No heu llegit el que va fer David quan tingué gana, i els qui eren amb ell? ¿Com entrà a la casa de Déu i menjà els pans de la proposició, que no li era lícit de menjar ni a ell ni als qui eren amb ell, sinó només als sacerdots? O ¿no heu llegit en la Llei que els dissabtes els sacerdots en el temple violen el dissabte i estan sense culpa? Però jo us dic que alguna cosa més gran que el temple hi ha aquí. I si sabéssiu què és això de Misericòrdia vull i no sacrifici, mai no hauríeu condemnat aquests innocents. Perquè senyor del dissabte és el Fill de l'home».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Misericòrdia vull i no sacrifici»

Mn. Josep RIBOT i Margarit
(Tarragona, Espanya)

Avui, el Senyor s'atansa al sembrat de la teva vida, per recollir fruits de santedat. ¿Trobarà caritat, amor a Déu i al proïsme? Jesús, que corregeix la casuística meticulosa dels rabins, la qual feia insuportable la llei del repòs sabàtic, ¿haurà de recordar-te que només li interessa el teu cor, la teva capacitat d'estimar?

«Mira que els teus deixebles fan el que no és lícit de fer en dissabte» (Mt 12,2). El que resulta més increïble és que ho van dir convençuts. ¿Com prohibir fer el bé, sempre? Alguna cosa et recorda que no hi ha cap motiu que t'excusi d'ajudar els altres. La caritat veritable respecta les exigències de la justícia, evitant de caure en l'arbitrarietat o el capritx, però impedeix el rigorisme que mata l'esperit de la llei de Déu, puix la caritat és una invitació contínua a estimar, a donar-se als altres.

«Misericòrdia vull i no sacrifici» (Mt 12,7). Repeteix això moltes vegades, per gravar-ho en el teu cor: Déu, que és ric en misericòrdia, ens vol misericordiosos. «Què proper que és Déu del qui confessa la seva misericòrdia! Sí; Déu no és lluny dels contrits de cor» (Sant Agustí). I què lluny que ets de Déu quan permets que el teu cor s'endureixi com una pedra!

Jesucrist va acusar els fariseus de condemnar els innocents. És una acusació greu. ¿I tu? ¿t'interesses de debò per les coses d'altri? ¿els jutges amb afecte, amb simpatia, com qui jutja un amic o un germà? Procura no perdre el nord de la teva vida.

Demana-li a la Mare de Déu que et faci misericordiós, que sàpigues perdonar. Sigues benèvol. I si descobreixes en la teva vida algun detall que desentoni d'aquesta disposició de fons, ara és un bon moment per a rectificar, formulant algun propòsit eficaç.

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

- «Dolç és el nom de “misericòrdia”; i, si el nom és tan dolç, ¿no ho serà molt més la cosa mateixa? Qui vulgui assolir misericòrdia en el cel l'ha de practicar en aquest món» (Sant Cesari d'Arlés)
- «Aquesta paraula de Déu [Jesús] ens ha arribat, a través dels Evangelis, com una de les síntesis de tot el missatge cristià: la veritable religió consisteix a l'amor a Déu i al proïsme» (Benet XVI)
- «Interpretant definitivament la Llei amb autoritat divina, Jesús va topat amb certs escribes (...). Això val, sobretot, per a la qüestió del Sàbat. Jesús recorda sovint, amb arguments rabínic, que el repòs del dissabte no és conculcat pel servei de Déu o del proïsme (...)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 582)